

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarchie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Patriotismul.

Sibiu, 25 Novembre n.

Sunt invențioși din cale afară politicienii magiari, atât cei din parlamentul țerii, cât și cei de la presa patriotică magiară. Afându-se toți într-o perfectă secetă de idei călăuzătoare, cari să-i facă să contribuie cât de cât la așezarea conducerii de stat pe nește temelii mai trainice și convenabile tuturor popórelor, cari cu poporul magiar împreună constituiesc acest stat: ei dau curs liber fantasiei, și ca omul care se simte vinovat de grea păcătuire, nu vęd de cât fantome și nu descoper de cât comploturi, îndreptate în contra lor, în contra unității și a integrității statului. În Ardeal „Albina”, în Banat „Svabii”, în părțile de sus „Slovacii”, s'au pus să nimicească cu desevěřire statul ungar!

Dacă ar presenta lucrurile astfel, că comploturile descoperite de ei sunt țesute în alte țeri, unde se propagă idei de cucurire în detrimentul statului nostru comun: ar mai fi de înțeles alarma ce se dă din partea lor pe tema acésta. Dar' necasul e, că comploturile sunt descoperite din partea politicienilor magiari, ales din partea celor cari nici nu sunt Magiari din naștere, acolo, unde ele nu sunt, și e nebunie curată a le și căuta: în sinul poporațiunii nemagiare din patria acésta comună.

Patima acésta, sau mai bine zis, bóla acésta, e de altcum veche la politicienii magiari. Se moștenesc din generațiune în generațiune, și ia din ce în ce dimensiuni tot mai mari și mai îngrijitoare, nu pentru ei, ci pentru statul pe care-l compun, împreună cu naționalitățile nemagiare din țără, prezentate din partea lor la tóte ocaziunile ca nepatriotice, ca dușmănoșe unității și integrității statului.

Unde vor ajunge cu politica acésta bolnăvicioasă, care tot mai mult înstrăinează naționalitățile nemagiare din patrie de cătră Magiari, — vadă politicienii magiari singuri. Dacă esperiențele triste și destul de simțitoare pentru ei din trecut, nu

i-au putut vindeca de bóla acésta grea și uricóasă: noi nu ne vom pune să-i tã-măduim, pentru-că și de altcum ar fi păcat de timpul cheltuit înzadar. Rãmână așa cum sunt, cum le este firea și nãravul!

Dar' datorința avem să le spunem și noi, la tóte ocaziunile, sincer și pe înțeles, chiar și cu primejdia de a fi timbrați de nou de rēi patrioți, de inimici ai statului din care și noi facem parte, că și noi, naționalitățile nemagiare din patria comună, suntem ferm decise, să rămãnem așa cum suntem, cum ne este firea și nãravul: credincioșe tronului, credincioșe patriei comune și credincioșe fie-care *naționalității proprii*. Și dacă un *Vészi-Veiss* óre-care, politician și gazetar magiar, vine și face pendent *patriotismul* de la domnia nelimitată a *limbei magiare în școlă, administrație și justiție*, întocmai cum domnitóre e ea în parlament, și declară din capul locului de *nepatrioți* pe toți cei-ce nu sunt de părerea sa, după cum de fapt o face acest cutezător și neastâmpărat luptător în contra naționalităților nemagiare într'un număr mai recent al ziarului seu „*Budapesti Napló*”, uitându-și cu totul, că un cerc locuit de nemagiari i-a făcut în rindul trecut posibilă intrarea în parlament: avem să-i rãspundem, că noi ca cetățeni credincioși ai țerii acésteia *lege avem*, și după lege avem dreptul să pretindem *limbã națională*, limba poporului în școlă, în administrație și în justiție. Și fiind vorba de patriotism, să ne spună apoi ómeni nepreocupați, lumea cultă și imparțială, dacă acela e patriotismul adevărat, care cere *respectarea legilor* aflătóre în vigoare, cum facem noi, sau acela, care cu totala desconsiderare a lor pretinde crearea unei stări de lucruri în țără mai asupritóre și mai rușinătóre decum era pe vremea jobăgiei, cum face domnul *Vészi-Veiss*, și cei mulți de o pãnură și de o pãreră ce el??

Nu în *limbã reșed* e patriotismul adevărat, domnule *Vészi*, ci în jertfele aduse pentru susținerea statului și în sânge vãrsat pentru apãrarea acestui

stat, în care sórtea ne-a adus la un ioc cu Magiarii. Pe tema acésta câtã-ți-ne pãcate dacă puteți, și atunci ne plecãm. Dar' din nefericire pentru D-vóstrã istoria patriei n'a putut înregistra nici un act de *trãdare* comis din partea nóstrã, a naționalităților nemagiare din patrie, în contra statului comun, și nu va avé să înregistreze nici în viitoriu.

Patriotismul nostru e deci documentat, sincer și curat, și nu-l póte întuneca nimeni, întocmai cum nu póte întuneca nimeni nici lumina sórelui. Ear' pretensiunile și aspirațiunile nóstre *naționale* sunt leale pe față profesate, în consonanță cu legile, pentru-cã sunt *basale* pe ele, și sunt isvorite din cel mai curat patriotism, pentru-cã tind la întãrirea și consolidarea statului, prin facerea, ca tóte popórele cari îl constituiesc să fie mulțãmite și să se simtã bine în statul ungar. Nu întrã noi, nemagiarii, sunt deci de căutat submınatorii statului ungar; ci dacă domnul *Vészi* vrea să vadã totuși unul — *privéscã-se* 'n oglindã!

Din parlament. În dietã se continuã discuția asupra adresei, pe care casa *magiilor* a discutat'o și votat'o într'o singurã ședință ținută septãmãna trecutã. Din partea opoziției se pune în decursul discuției temeiu pe constatarea, că schimbare de sistem nu s'a făcut în conducerea de stat, — pe când cei din partidul guvernamental întãrãsesc, că era nouã a „*legii dreptului și dreptății*”, inauguratã de actualul guvern, se simte și se vede pretutindenea. De aci încolo partidele își fac imputãri reciproce, că la alegerile trecute care din ele a fost mai grozavã în a exploata credulitatea alegătorilor. În ședința de Sãmbãta discuția asupra adresei a fost întreruptã, pentru-cã ministrul de finanțe a presntat camerei budgetul anului viitoriu și și-a făcut obiectivul *esposu*. Budgetul e încheiat cu 1.086.749.083 coróne la erogãțiuni, pe când venitele sunt preliminate cu 1.086.870.018 coróne. Va se zicã, budgetul e echilibrat! Cu tóte acestea budgetul e mai mare cu 29 milioane coróne decât cel din anul acesta. Astãzi, Luni, se continuã discuția asupra adresei. Se crede că în decursul septãmãnei acésteia va fi terminatã.

Din Austria.

În zilele trecute știri îngrijitoare sosiserã de la Viena, unde parlamentul tot nu vrea să între în apele obicinuite ale laboriosității, ci se sbuciumã și acum, torturat de bóla grea a — *nelucrării*. În deosebi îngrijitoare erau cuvintele Monarchului, adresate mai multor deputați primiți în zilele din urmă în audiență, cuvinte, din cari se vedea că Monarchul e disgustat de mersul trebilor din cealaltã parte a monarchiei, nu numai, dar' că Maiestatea Sa e hotãrit a dispune să se iee mësuri energice pentru sanarea rãului, fiind-cã „*asa nu mai merge, căci e de desperat*”, — vorbele Maiestãții Sale.

Se póte că critica acésta asprã, de altcum meritată, facutã stãrilor de lucruri de dincolo, din partea Monarchului, a îndemnat ómenii să-și vinã în fire și să nu mai supere cu purtarea lor inima domnitoriului, — destul, că buletinele cele mai prospete, venite de la Viena, despre starea sãnătății parlamentului austriac sunt earãși ceva mai îmbucurătóre. Se crede, dar' numai *se crede*, că parlamentul se va apuca totuși de lucru, și prin Ianuarie anul viitoriu va da budgetul gata, — votat în tótã forma, pe cale constituționalã.

Pentru-cã la budget e pedeca. Guvernul voia să începã anul ce vine cu un budget votat pe cale parlamentară; și cu tóte că de o lunã și mai bine se discutã asupra budgetului, nici comisiunea financiarã n'a terminat încă cu censurarea lui.

Cine pórtã vina? Se zice că deputații Cehilor, cari vreau să împedece votarea budgetului, și preste tot lucrãrile parlamentului, fie prin obstrucție deschisã, fie pe căi laturalnice, — ca acum, — până atunci, până nu li-se vor implini cele mai mari d rınțe, anume: universitate cehã în Brünn și decretarea limbei cehe de limbã oficialã, egal îndreptățitã cu cea germanã, pe întreg teritoriul Boemiei, așa, cum se decretase pe vremea guvernului Badeni.

FOIȘORĂ

Domnul.

de Jean Rameau.

Barbazan devenise absolvent al gimnasiului, devenise doctor în drept, devenise judecãtor de poliție corecționalã, devenise deputat, devenise ministru. Și cu tóte aceste mãriri succesive cari făcuserã din el o personalitate în Franția, Barbazan nu reușise nici odatã să-și zicã compãtrióții săi „*Domnule*”.

Acest cuvânt: *Domnule* — musu, cum pronunță ómenii din Saint-Cricot, era atribuit de toți țerãni fără excepție preotului satului: „*Bună ziua, domnule preot*... Ce mai faceți, domnule preot”... Era de asemenea atribuit bucuros învătãtorului satului: „*Bună ziua, musu le rejan* (rejan-profesor). Cum mergeți cu sãnãtatea, musu le rejan”... Pe dñsul însă, pe Barbazan, nici-odată nu l'au învrednicit să-și zicã musu.

„*Noroc, Barbazan, îi ziceau cu o exalare do usturoiu. Ce veste, Barbazan?*”

Alții, mai familiari, cari învătãserã într'o vreme cu el în aceeași școlã din sat, îi ziceau cu naivitate: „*Noroc, Tãnase! Ce mai faci?*”

Ear' cei-ce știau că Leon Barbazan înaintase colo jos, la Paris, își atingeau boneta și salutau cu un aer supãrat: „*Bună ziua! Bunã ziua!* Dar' nici odatã nu-i ziceau: „*Bună ziua, domnule Barbazan*”.

Mai lesne s'ar fi putut deschide un vulcan în câmpul de la Saint-Cricot, de cât să audã cineva pe vr'un țeran din localitate zicënd lui Barbazan „*domnule*”.

Și aveau pentru asta motive destule.

Barbazan se nãscuse sãrac, era fiu de ómeni sãraci, purtase ca copil boneta țeranilor din localitate, în loc să pórté pãlãrie.

Și nici-odată, trebuie să o știți, dar' nici-odată, un om care a fost și a purtat boneta, nu are dreptul la titlul de „*domn*” în Navara. Póte să devie și președinte al Republicei, dar' compãtrióții sei n'au să-și zicã „*domnule*”. Și rege chiar de ar deveni, Navarezii 'i-ar zice „*Majestate*”, dar' „*Domnule*” nici-odată.

Lucrul devenea la urma urmelor de nesuferit pentru distinsul Saint-Cricotez. Cu cât e cineva un spirit mai superior, cu atât resimte mai mult aceste mici miserii. El, Barbazan, căruia 'i ziceau *Escelență* în Paris, să nu póttã auzi un *Domnule* în satul său, și un porcar să aibã acest drept, fiind că

s'a întemplat să pórté pãlãrie când era copil, asta era tiribil!

Scríșnea din dinți fără să vrea, când vre-un țeran pe care-l întâlnea în drum îi arunca un „*Bună ziua, Barbazan!*”, cordial — e adevărat — dar' fórté puțin respectuos, sau un „*Noroc, Tãnase!*”, cu dragoste — e adevărat, — dar' care se putea interpreta și astfel: „*Știi, poți să faci cât îi vrea pe grozavul, noi te știm cine ești și de unde vii*”.

Furios, Barbazan luã în sfãrșit o hotãrîre eroică: adecã să zicã el „*domnule*” tuturor cari refuzau a-i zice lui.

„*Bună ziua, domnule!* rãspunde argațiilor de grãdini, vãcarilor, mãturãtorilor, cari îl salutau cu un „*Bună ziua!*” sau „*Bună ziua, Barbazan*”.

Dar' argații, vãcarii, mãturãtori, făceau pe prostul.

Într'o sãrã întâlni pe un morar beat turtã, care de-abia vędëndu-l, de departe 'i strigã: — *Mãi Barbazan, tu ești? noroc, mãi fãrtate*.

— *Bună sãra, domnule, rãspunse marele bãrbat, cu cea mai mare politețã*.

Dar' bețivul se întorçe și-i rãspunde: — *Ce spui, mõi? Îți bați adddecã jjioc de mine? Eu nu sunt dddomn, sunt mmmo-*

rar. Și fiind-cã adecã sunt cam bbebat, trrebeu adecã d-ta să-ți bbața jjioc de noi? Eu nnu sunt dddomn, după cum nnu ești nici tu.

Și bețivul vędënd pe învătãtor, care trecea în a-el moment cu bastonã-i gros și cu paltonul să-și facã preumblarea de sãra, își scóse cu grãbire boneta și zise cu respect: — *Bună sãra, dddomnule învătãtor*.

Și dacă cel puțin ar fi fost el singur care gasea pe compãtrióții săi prea familiari, trecã mérgã.

Dar' nici dómna Barbazan, frumoșã, faimóșã dómna Barbazan, care strălucise la atãtea serbãri oficiale, nici dñsa nu reușea a fi consideratã mai mult de cât soțul ei demnã de a i-se zice „*dómna*”.

Pe dñsa de sigur că Saint-Cricotezii nu o vęduserã nici-odată fără pãlãrie. Dar' nu cumva 'i cunosceau óre originea. Și fetele geambașilor cari erau doici la Bordeaux, nu cumva și ele nu purtau pãlãrii când veneau la Saint-Cricot?

Bună ziua! Bunã ziua! îi ziceau Saint-Cricotezele, cu multã rezervã, când o vedeau pe stradã. *Dómna* însă nici-odată nu i-au zis nici ei.

Tôte semnele arată, că guvernul austriac ar fi aplecat a face Cehilor concesiunile acestea, — cu cari în cele din urmă s'ar împăca și Nemții din Boemia, — dar' temerea e, că Cehii vor veni imediat cu alte pretensiuni naționale, pe cari guvernul va trebui asemenea să le împlinescă, dacă vrea, ca lucrările parlamentului să meargă înainte, ceea-ce apoi n'ar pute să fie privit cu ochi buni din partea celorlalte partide reprezentate în parlamentul austriac. S'a aflat deci espedientul de a promite încuviințarea cererilor, însă condiționat, dacă Cehii nu vor pune pe-deci lucrării parlamentului austriac, și despre această vor da probe faptice. După cum se scrie de la Viena, deputații cehi au acceptat condițiunea, și în una din ședințele mai apropiate vor face declarațiuni mulțămitoare pentru guvern, cu privire la votarea budg. tului.

Îngrijirea guvernului austriac, care posedă de altcum cea mai perfectă încredere a Monarchului, nu e dictată însă de nevojarea la timp potrivit a budgetului, ci cu totul de altă împrejurare.

Cu budget nevojat a mai fost guvernul austriac, și ar pute să mai fie, până la o regulare desevârșită a raporturilor parlamentare în partea ceea-laltă a monarchiei; și faptul, că anul ce vine îl găsește iarăși cu budgetul nevojat nu poate să-i facă guvernului mare bătae de cap. Dar' îi face bătae de cap temerea, că aceea ce o pășește acum, la votarea budgetului, poate să o pășească și la votarea *pactului cu Ungaria*, — și de asta se teme rău guvernul austriac. Petru-că pe când pentru budget are majoritatea parlamentară recerută, care e împedecată numai din partea Cehilor în a vota guvernului budgetul: pentru pactul cu Ungaria nu are nici măcar majoritatea pe care se se pôtă răzima, pentru-că în condițiunile de până acum nimeni din reichsrathul austriac nu voește să lege pact cu Ungaria.

Și se pare că la pactul cu Ungaria s'a gândit și Monarchul, când și-a exprimat dorința, în fața frunțului polon *Iavorski*, ca pacea în parlamentul austriac să rămână și după votarea budgetului. Budgetul formeză deci o probă, pentru a se convinge guvernul austriac, cam ce șanse pôte avé pentru trecerea prin parlament a pactului cu Ungaria. Proba va succede, pentru-că cum am spus, Cehii s'au declarat gata a lăsa să trecă budgetul; dar' pentru aceea *pactul* nu e sigur, pentru-că dacă Cehii au fost de căștigat prin promisiuni pentru votarea budgetului, nu vor fi de căștigat pentru votarea pactului; și dacă vor fi ei de căștigat, nu vor fi alții de căștigat,

Numai cele de prin alte sate, străinele, cari n'o știau, numai ele 'i ziceau „Bună ziua, dómna“.

Bărbații o priveau cu un aer ciudat, une-ori își întrerupeau concina la cafea și o priveau cu o impertinență cu care nicio-odată nu priveau pe nevasta curierului postal, pe a șefului gendarmeriei, ori pe a învățătorului.

Dar' „nevasta lui Tănase“, după cum fi ziceau, nu părea ofensată de aceste maniere. Din contră:

— Au caracter ómenii ăstia! Figuri romane, șoptea cu generositate șofului ei plimbând ochelari-i portativi (façe à main) peste grupuri de țărani.

Era unul mai ales, unul scurt, cu părul creț, vioiu, totdeuna bine peptenat și bine ras, cu o bonetă de catifea dată pe-o ureche, dogar în timpul iernei și jocheu excelent în timpul verii.

Acesta 'i părea că are mai mult caracter și o figură mai romană de cât ceilalți.

Se numea Crumir, și lumea asigura că dómna receptorului și dómna șefului gendarmeriei se înjoseau câte-odată a primi ca semn de politețe din partea lui micile panglici colorate ce primea ca premiu la curse.

Dómna Barbazan cât p'aci să se devo-

nici chiar dintre Nemții pe cari se razimă guvernul. De unde urméză, că situație „de desperat“ se va mai ivi cât de curénd în parlamentul austriac, chiar și dacă va fi votat budgetul, — ceea-ce încă nu e sigur, pentru-că pôte să primescă o nouă amânare, din cine știe ce motive, dat fiind că în cele politice Austria e țera surprinderilor.

Scrisóre din Bucuresci.

— Serbare piósă întru memoria lui Mihaiu Vitézul. —

— 23 Novembre n.

Joi, 8 Novembre v, ziua Archangelilor Mihail și Gavriil, a adus în mișcare populațiunea capitalei române și a provocat o manifestare patriotică-națională de prima ordine. Se știe, că în anul acesta s'a împlinit al treilea centenar de la omorirea marelui și vitézului Domn român, Mihaiu, pe câmpia Turzii. În ziua aniversării morții acestui strălucit voevod român s'a făcut peregrinaj la mănăstirea Dealului, lângă Tirgoviște, unde e conservat craniul eroului de la Călugăreni, și tot atunci s'a luat hotărîrea, ca în ziua Archangelului Mihail să se aranjeze o nouă serbare piósă, întru aducerea aminte a acestui lucéfér al creștinătății și al românismului.

Serbarea nu a succed după-cum trebuia, — cu tóte că *Liga culturală*, care a aranjat'o, a făcut din vreme tóte pregătirile necesare și a atras atențiunea publicului bucureștean prin număróse apeluri asupra însemnătății zilei acesteia, — pentru-că lumea n'a participat în măsura și numărul așteptat, și cum eram obicinuiți a o vedé la manifestațiuni patriotice-naționale. Cu tóte acestea serbarea a fost destul de impunătoare și a decurs întré următoarele împrejurări. Ajutorul cel mai puternic întru aranjarea serbării a fost dat *Ligei* din partea studenței universitare. Uniunea studențescă din Bucuresci a adresat încă în preséra serbării următorul apel colegilor universitari:

Colegi,

Se împlinesc 300 de ani de la omorirea mișelăscă a Eroului, care a cristalisat în modul cel mai desevârșit idealul nostru național. Comitetul Ligei va serba în ziua de sfântul Mihail, cu o vedită solemnitate, amintirea acestui mare Voevod.

Se impune dar', ca o datorie sfântă, mai cu semă pentru studențiime, a lua parte la această serbătorire și de aceea facem un călduros apel la toți colegii universitari, ca în ziua de 8 Novembre la ora 8 și jum. dimineța, să se adune la Universitate, de unde, cu stégul, vom porni la biserica Mihaiu-Vodă, unde se va celebra un Te-Deum. De acolo, în cea mai perfectă ordine vom merge la statua Marelui erou, unde vom depune o corónă.

Comitetul Uniunii.

Apelul a avut efectul dorit, pentru-că studențeiime, și preste tot tinerimea școlară, a luat parte la serbare în număr frumos.

teze prea mult, într'o séră, încercându-'l de politețe și cuvinte grațioase, într'o séră când trecea pe dinaintea casei ei cu frumoasă-i bonetă de catifea pusă pe-o ureche.

Femeile bărbaților politici sunt datóre dor' a îngriji de popularitatea șofului lor, nu-'i așa?

Într'o altă séră, o séră de August, cum se reîntorcea a casă fumând o țigară la lumina lunii, Barbazan întâlni pe cineva pe sub pomii din grădină: Un om scurt, cu părul creț, vioiu, etc.

Se oprí scandalizat.

— Al tu ești, Crumir? strigă deodată. Ce cauți tu aici pe timp de nópte?!

Omul scurt, cu părul creț, tresări. Nu observase pe Barbazan. Și se oprí ca împietrit în fața lui.

— Bună séră... domnule Barbazan! murmură smulgénd pe ascuns un boboc de trandafir din colțul gurii.

Barbazan tresări: Bah! „Domnule Barbazan!“ I-s'a zis domnule?

— Bună séră, scumpul meu amic, ce mai faci? răspunse plin de bucurie șoful ministru, întinđându-'i mâna cu grăbire.

În acea séră Barbazan simți în sfirșit că era și în satul seu un om mare.

A.

Serbarea a avut loc la biserica Mihaiu-Vodă. La orele 9 și jumătate biserica era ticsită de lume. Studenții au sosit în frumos și impunător cortaj, cu stégul albastru în frunte și cu o corónă frumoasă din foi de stejtar.

Au fost prezenți apoi număróși membri ai *Ligei*, chiar și din provincie, și aprópe tóte societățile din Bucuresci, reprezentate prin comitetele lor și fie-care sub drapelul propriu.

Conform programului, la 9 și jumătate s'a început oficiarea serviciului religios. L'a sêvêșit P. S. S. Arhiepiscopul Pimen Georgescu-Piteșteanul, încunjurat de număróse cler; ear' răspunsurile au fost date de un cor excelent, pus sub conducerea dlui Tache Popescu. Aprópe o oră a durat serviciul religios, după a cărui terminare P. S. S. Arhiepiscopul Piteștean a rostit o preafumósă predică, vorbind în decursul ei despre eroul care a lăsat țerii românesce o istorie plină de lupte și de fapte mari.

După terminarea predicii lumea se pune în mișcare, pentru a merge la statua lui Mihaiu Vitézul de pe bulevardul Universității, unde e continuarea serbării.

Tóte stradele prin cari trece cortajul, devenit din ce în ce mai mare, sunt frumos pavoasate cu drapele naționale.

La statua lui Mihaiu Vitézul se face stare și studenții depun două coróne pe monumentul de bronz al marelui erou național. Rostesc apoi vorbiri patriotice naționale studenții Capelean, Orănescu și Petrescu-Dimbovița, și asistența se rispește.

Séra la órele 9 eruditul istoric, dl. Onciu, profesor universitar, a ținut la Ateneu conferința anunțată *Despre viața lui Mihaiu Vitézul*, pentru strângerea unui fond destinat la ridicarea unui mausoleu la mănăstirea Dealului la mormintul Voevodului.

Frumósa sală a Ateneului era aprópe literalmente plină.

Printre lumea oficială am remarcat pe dl. Missir, ministru de domenii. Dl. V. A. Urechii a lipsit. D-sa e bolnav. Erau dintré Ateniști dnii Stăncescu, Gion, Georgescu Victorian etc. Cea mai mare parte din membrii Ligei erau de asemenea de față.

În privința conferinței nu vom avé mult de spus, întru cât profundele cunoștințe istorice ale conferențiarului indică de la sine ce a putut spune distinsul profesor despre glorioasă epocă a gloriosului erou.

Rénd pe rénd dl. Onciu a făcut să ne defileze prin fața ochilor minței paginile mărețe înscrise de sabia vitéză a lui Mihaiu-Vodă în istoria neamului nostru.

D-sa arată că Mihaiu-Vitézul a fost primul care a conceput ideia unirei sub o singură corónă a țerilor române.

Conferențiarul spune că ilustrul domn a fost un geniu al poporului român.

D-sa schițeză împrejurările istorice cari au concurs la căderea din culmea gloriei a eroului, uicis în mod mișelose pe câmpia Turzii.

Dl. Onciu spune că este datorie pentru Români d'a cultiva memoria lui Mihaiu-Vodă Vitézul. Amintind apoi, că avem în fruntea noastră pe bravul căpitan, care și-a oțelit coróna luptând pentru neatrănarea noastră, a terminat strigând: *Trăiască M. S. Regele Carol I.* Conferința dlui Onciu, sfirșită pe la órele 10 séra, a fost des întreruptă de aplausele entusiaste ale asistenței.

Revistă esternă

Fortificarea Dardanelor. Până la ivirea conflictului franco-ture staționau în Bosfor două bastimente de răsboiu francese. După plecarea din Constantinopol a ambasadorului Constans, bastimentul „Mouette“ a eșit în apele egeice să facă exerciții ear' acum voinđ a reîntra în Bosfor, autoritățile turcesce nu i-au permis intrarea. Sultanul a demandat ministrului său de externe să notifice ambasadei, că nu subverséză nici un motiv pentru-ca Fracia să-și țină în Bosfor două bastimente de răsboiu.

Probabil că în urma acestui refuz se va esca un nou conflict întré Fracia și Turcia, și se pare că sultanul se și așteptă la așa ceva, căci a dispus fortificarea Dardanelor. Anume, prin oficeri germani și englezi a esaminat întăriturile de la gura Dardanelor, și în butul opinării favorabile asu-

pra lor a dispus fortificări noue. Din Constantinopol au fost transportate la Galipoli mai multe tunuri-Krupp, de calibru greu.

*
„Apérați hotaréle!“ Se raportéză din Canton, că consubi mai multor puteri străine, afirmative al Franciei, Germaniei, Statelor-Unite și Japoniei, prin mijlocirea viceregelui au înaintat la curtea împărătescă o adresă prin care cer să le cedeze o parte din insula Ho-Nan. Viceregele a recomandat împlinirea cererii, la ce a primit următorul răspuns telegrafic: „Apérați hotaréle vóstre. Acésta e porunca mea“.

Viceregele și-a dat dimisia.

*
Răsboiul Burilor. Delegații buri înaintaseră la comitetul permanent al ligei internaționale de pace o petiție pentru a mijloci intervenție și arlanarea conflictului anglo-bur prin arbitriu internațional. Com tetul s'a declarat necompetent în cauza intervenției și a respins rugarea Burilor. În urma acestui refuz, după cum se vestese din Haga, conducătorii Burilor nu vor mai face nici un demers pentru intervenție în cestiunea răsboiului.

Despre evenimentele de pe câmpul de răsboiu Agența Reuter raportéză din Capstadt dto 22 Novembre, că în 20 Novembre căpitanul Elliot, comandantul trupei de pe teritoriul Maclear, a avut bătălie cu o trupă de Buri, în care Buri au fost respinși, lăsându-și pradă caii și perđénd în luptă șese morți și un rănit. Invingerea acésta, destul de neînsemnată de altcum, pe Englezi i-a costat mult: a murit în luptă însuși comandantul lor, căpitanul Elliot, și au fost răniți șese oficeri. Despre morții și răniții din soldați de rénd nu se raportéză nimic.

Chestiuni școlare.

Ceva din trecutul și prezentul școlei populare, în legătură cu pozițiunea învățătorilor de Ioan Paicu învățătoriu.

Cărturarii, cari și-au luat de temă a studia temeinic cauza educațiunei și instrucțiunei, în legătură cu pozițiunea principalului factor de la care depinde, adecă a învățătorului, de-și în unele privințe difer în vederi și păreri, totuși cu toții conglăuesc în punctul, că cariera învățătorescă e cărarea virtuților, pe carea purcedénd șermanul învățătoriu — dacă va fi cu consciențiositate întru împlinirea misiunei sale de lumină a poporului și sare a pământului — are să întimpine greutățile lui „Hercules“ eroul, despre care ne povestese istoria profană.

Cine a urmărit cu atențiune mișcările pe tema acésta, adecă: a educațiunei și instrucțiunei în legătură cu poziția dascălilor, va fi observat, — că de câte-ori a pledat cineva în societăți de ori-ce categorii pentru îmbunătățirea sorții învățătorilor și prin urmare a instrucțiunei preste tot, — a fost cu mult interes ascultat. Așa dară era comentată — vorba, — când însă venea tréba la — fapte, — totdeuna alte interese erau mai urgente, și școla cu dragostea învățătorului față de ea, erau date la o parte.

M'am folosit de vorbele „era“ și „a fost“, fiind-că întâiu așa pretindea rëndușia aceste scrieri, ear' în réndul al 2-lea, pentru-că nu putem nega, că în timpul mai nou nu s'ar fi îmbunătățit sórtea învățătorilor nostri, sórtea noastră cu privire la remunerațiune. Și dacă am ști, că cei-ce au întins mâna de ajutoriu mult cercatei învățătorimii, au făcut din propriul îndomn acest lucru bun, și fără vr'un gând ascuns; atunci nu numai puter-nicului zilei, dar' și acelora cari cuvântul „trup l'au făcut“, numai cuvinte de laudă le-am aduce.

Imi vine însă a crede, că s'a îmbunătățit sórtea, cu privire la salariu, a învățătorimii noastre, pôte eu vr'un gând ascuns, care deocamdată a dat greș.

Dar' mai bine 'mi place a crede, că s'a îmbunătățit și din cauză că p' a s'au săturat ómenii de poziție a m' aștă ținguirile dascălilor și ale amatorilor lor, ca: „ulți mănâncă piptie de cocoșiu și ei pui de ceapă dintr'un coș“ vorba lui T. Speranță. La înțeleș zis: am ajuns și la balsamul acesta, numai după multă aplicare a citatului biblic: „Bateți și vi-se va deschide, cereți și vi-se va da vouă“.

Cu tóte acestea însă n'am ajuns prea departe și mai ales în unele părți n'am ajuns

de loc. Cred, că nu sunt în rătăcire, dacă susțin, că prin operațiunea această, dacă e consult a mă exprima astfel, n'am făcut altceva, decât ne-am acomodat și noi spiritului materialismului, care prelângă totă truda ce-și dau oamenii prevădători pentru detronarea lui, totuși e domniul timpului prezent. Pentru-că prin înțelesul nu adăugat la salarii vechi învătătoresci nu s'a făcut alta, decât s'a introdus — de sigur neintenționat, — o lingură de arsenic, în oțet vechiu, ca mai curând să ne scurte firul vieții. Căci cu privire la cealaltă parte a lucrului, la cauza educațiunii și instrucțiunii, în înțelesul strins al cuvântului: la organizarea școlilor populare, înăuntru și înafară; apoi cu privire la poziția ce ocupăm în societatea ce ne încunjură, adică: la bine, adevăr, drept și datorință, consecvență și desinteresare, mai scurt zis: cu privire la partea psihologică a lucrului, suntem încă departe de a fi cum trebuie să fim! Nu ne-am desbrăcat nici în secolul poreclit al „luminilor“, de omul cel vechiu.

Intru cât acesta disonanță de cauză atârnă numai de la conduita noastră, a învățătorilor atât în școlă cât și afară din ea, sau dacă ea și întru cât apasă și umerii altor chemați, las să rămână de astă-dată neatins.

Mă păzesc și de data acesta, ca întotdeauna, de a atinge și comune cu școlă care deja de atâtea-ori au documentat, că, din fericire și în fruntea lor conducători desintereși și în cari educațiunea ce primesc tinere generațiune este fundament solid, care se cimentează prin exemplele bune.

Așa cred, că exprim dorința generală a soților de suferințe, când din capul locului observ, că aceste șire n'au să mi-se privească nici de cât ca tânguire a învățătorilor, căci acestia și în special cei conștiențioși sunt cu mult mai mândri, decât a cere grație de la unul sau altul, și mult mai cu mult mai moderați de cât a nu se mulțăm pe deplin cu remunerațiunea ce li-se oferă. Nu e jeluire nici din acel punct de vedere, fiind-că această scriere nu e dată publicității din parte competentă a vorbi în numele întregului corp învățătoresc. Convingerea mea nestrămutată a fost, când m'am decis a scrie aceste rânduri și a le da publicității, ca cetind învățătorii mă vor înțelege și înțelegându-mă vor pricepe și scopul acestora, care este: *ca cu începutul acestui secol să trăim o eră nonă întru toate, adică: să ne împlinim datorințele conștiențioși și cu tact, dar' totodată să pretindem și să fim un corp forte de a pretinde, ca să ni-se respecte și nouă drepturile!!*

(Va urma).

NOUTĂȚI

De la congregația din Lugoj. În congregația extraordinară a comitatului Caraș-Severin, ținută Mercuri (20 Noiembrie n.) în Lugoj, membru C. Bredicean a interpretat în atacarea sacrilegiului de la Balint, primind de la vicecomitele răspuns mulțamitoriu. În aceeași congregație s'a făcut și o altă importantă interpelație din partea membrului Dr. G. Popoviciu în atacarea colonisărilor. Raport detaliat vom da în numărul următoriu.

Teatru român în Sibiu. Precum am anunțat, Vineri în 6 Decembrie n. o grupă de diletanți din sinul reuniunii sodalilor noștri va juca în Teatrul orașenesc din loc pîsea „Sămbăta morților“, T. V. Păcătan. Din acest privilegiu dl Păcătan a dăruit reuniunii 50 exemplare din piesă, ce se vinde la 60 bani exemplariul în librăria arhidiececană și librăria „Tribunei“. Bani sunt destinați fondului de 20 bani, creat pentru acuirea unei case cu hală de vânzare.

Alegeri municipale în Sibiu. De la vicecomitele comitatului Sibiu se face cunoscut, că în cercurile electorale I și III din Sibiu se vor face în 5 Decembrie st. n. alegeri municipale suplimentare, pentru întregirea locurilor devenite vacante prin reșosarea fostilor membri. În cercul I e a se alege un membru pe timp de trei ani; locul de alegere: sala de la „Gesellschaftshaus“, president: Francisc Zimmermann. În cercul III e a se alege un membru pe timp de trei ani; locul de alegere: localitatea reuniunii industriale, president: Gustav Theis.

Doctoranți în sânta teologie. Din Cernăuți ni-se scrie, că absolvenții facultății teologice de la un versitatea de acolo, dnu: Ioan Dobre splendidist al arhidiecesei noastre și Aurel Crăciunescu stipendist al diecesei Aradului, au depus zilele trecute cu succes laudabil rigorosul prim (ex-gotic-istoric) în științele teologice. Felicitările noastre!

Alegere de preot. Ni-se scrie că Joi s'a sêvêrsit alegerea de preot în parochia Bârgăș (tractul Agnita) Dintre 84 de voturi date de alegătorii prezenți, a întrunit candidatul de preoteț Emilian Têrchilă, învățătoriu în Săcărâmb, 83 voturi, — alegându-se acest tânăr de bună speranță de fitorul preot al acestei parochii. Danil Constantinescu adm. paroch.

„Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina“, în adunarea generală a. decembrie 17 în 17 noiembrie n. a. este ordinată întru de voturi cumpărarea de la comuna proprietară parcela de 315 m², învecinată cu grădina palatului național. Prin adaogerea parcelei grădina va crește aprîp: în dublu, devenind una dintr-tele mai spațioase și mai frumoase din centrul orașului. Înainte de trecere la ordinea zilei presidentul societății, cons. D. cav. de Bejan a adus la cunoștință decedarea bar. Eugen Sîrcea, care a lăsat legate câte de 4000 cor. pentru ambele internate române, devenind binefacător al Societății. Adunarea și-a exprimat doliul prin sculare. Participarea la adunare a fost foarte numerosă („Deșteptarea.“)

Societatea Studenților Români din Anvers, în ședința ordinară de constituire din 6/19 Octombrie și-a ales următorul comitet: Em. Comșa, (Sibiu) president; C. Renert (P. Neamțu), vicepresident; I. Porubsky (Craiova) secretariu; I. Ionescu (P. Neamțu) cassariu. Adresa societății e: *Société des Etudiants Romains à l'Institut supérieur de commerce, Anvers.*

Societatea „Petru Maior“ a studenților români de la universitatea din Budapesta și-a ales pe anul administrativ 1901—1902 următorul comitet: president Ioan Lăpădat, st. fil.; vicepresident Octavian Papp, st. jurist; secretariu Constantin Flămînd teolog abs. și st. fil.; cassariu Pompiliu Cioban st. jurist; controlor Mircea Păscuțiu, st. tehnică; notariu Ioan Montani și Marcian Căluțiu, st. juristi; bibliotecariu Octavian Goga, student filosof; arhivariu Ioan Maior, student jurist; econom Antoniu Bălăciu student jurist. În comisiunea literară: president Aurel Bratu, st. fil.; referent Ioan Lupaș, st. fil.; membri Octavian Prie, st. fil., Pompiliu Cioban, st. jurist, Octavian Goga st. fil., Teofil Tanco st. med., Laurențiu Căpușan st. techn., Ioan Montani st. jurist. În comisiunea de supraveghiere: Nicolae Șiclovan st. techn., Ioan Cadariu și Nicolae Olariu st. juristi.

Post de notariu. Cu termin până la 5 Decembrie st. n. e scris concurs pentru întregirea postului de notariu-adjunct în Vinerea. Salariu fundamental 600 corone. Petițiunile sunt a se trimite protopretorului Fodor Gyula în Orăștie.

Tot de la această pretură e scris concurs, cu termin până la 7 Decembrie st. n., pentru întregirea postului de notariu în cercul *Bințințului* compus din comunele Binținț, Pășniș și Colmar. Dotăție: 1160 corone salariale, 120 corone rel. de cuartier, 36 corone paușal, 151 corone 36 fileri paușal pentru remunerarea cursorului (măciucaș), și taxele statutare pentru lucrările private.

Coloman Tisza — în casa magnaților. Contele Iosif Degenfeld-S. homburg a înscințat casei magnaților, că renunță la dreptul său de membru al casei magnaților, care îi compete ca celui mai în etate curator suprem al bisericeii reformate din părțile de peste Tisa. În urma acestei renunțări comisiunea verificătoare a recercat pe ministrul president să invite a usa de acest drept pe curatorul cel mai în etate după Degenfeld, ear' acesta e Coloman Tisza.

Moșia din Foen în estensiune de 4000 jug., fostă până acum a firmei Haas și Deutsch din Budapesta, a trecut în proprietatea contelui Szapáry László, care a cumpărat-o cu 900 000 de corone. Semnificativ pentru fluctuația prețului pământului, că firma Haas și Deutsch cumpărase această moșie cu 1,200.000 de corone. A vîndut-o deci cu pierdere de 300.000 de corone.

Pentru limba maternă. „Kuryr Litowski“ publica o telegramă din Przemysl, de cuprinsul că în arestul militar d. acolo sunt închiși peste treizeci oficeri în rezervă, din cauză că la adunarea de control a răspuns la apel „jstem“ în loc de „hier“. Mulți dintr-ei sunt închiși pe timp îndelungat. Unul, de pildă, e închis pe cinci luni, lăundu-i-se totodată și rangul de oficer.

Din Leschia ni-se scriu următoarele: Duminecă în 21 Octombrie s'a sfințit în parochia Leschia (tractul Cetății de pétră) o clopotniță făcută din nou. Actul sfințirii l'a condus M. O. domu Teodor Șofreai adm. prot., asistat de 9 preoți. Popor a fost așa de mult încât nici la o sfințire de biserică nu a putut fi mai mult. La sărutarea crucei au intrat în lada bisericeii 182 corone, din care sumă 60 de corone le-a dăruit Dl. Cserei Farkas din Șindresci. Inpunețor a fost, că la actual acestei sfințiri a luat parte foarte multă inteligință din jur, ba chiar și câți-va preoți gr. catolici — După actual sfințirii inteligința a fost invitată la masa bogată a Dnei Vartolomeu Pașca epitrop I. La masă s'au ridicat mai multe toast într-eri cel dintâiu la ridicația Dl. Teodor Șofreai adm. prot. După excelența Sa Metropolul nostru. — După masă ne-am împărat cu toți mulțamiți de rezultatul frumos al sfințirii precum și cu mîngăerea sufletului, că în micul ținut al rîurilor Chiorului nu bîntue căruța confesională cum cu durere se constată acesta în alte părți. „Rîurêul“.

George Moldovan, retrăgându-se de la postul de administrator al „Tribunei Poporului“, în locul său a intrat Petru Simțion. G. Moldovan, după cum cetim în numitul ziaru, s'a angajat la o întreprindere privată.

† **Jorgu Bureția** a răposat Joi în Brașov în etate de 55 ani. Inmormântarea i s'a făcut Sâmbătă în cimiterul din Grădina i biserică gr.-or. române din Brașov-Cetate. Ii deplâng pierderea: soție-sa Maria, fii George, Iancu, Elisa, Elvira, Alexandru, Ana și Maria, și număröse rudeni.

Dragoste — de copii. În Bölmisch-Leitha s'au sinucis septemăna trecută doi copii: Otto Fielesner și Ida Langstein. S'au culcat în calea trenului care i-a sdrucit pe amîndoi. Causa sinuciderii a fost dragostea. Domnișorul Otto era de 17 ani, ear' copila de 15.

80.000 de fonți de carne — arșă pe rug. Consiliul sanitar din Chicago vizitînd fabrica sînucisă de carne de firma Swift, Armour et Comp., a confiscat 80.000 de fonți de carne și a arșo pe rug. Conform opiniei unanime a comisiunii carnea era stricată și astfel primejdiosă pentru sănătatea eventualilor consumatori.

Acăsta uriașă fabrică are angajați 2000 de lucrători. În anul trecut a fabricat conserve din douăzeci milioane de boi.

Revistă bisericească.

La care oră să se începă s. liturgie? Ce se atinge de oră pentru sêrbarea s. liturgiei, acăsta în timpurile dintâiu ale bisericeii creștine nu era fixată. În timpul persecuțiunilor creștinii sêrbau s. liturgie atunci când permiteau împrejurările, nopțea sau ziua. Mai apoi, în timpurile de pace, după Constantin- cel-Mare, s'au sfințit să se sêrbă în general dimineața, totuși liturgia ce era nu se începea înainte de oră a treia (adecă a noua înainte de amiază), căci în aceea oră Christos tu condamnat la mörte. Mateiu Vlastar ată pentru acăsta datină și alt temei. El scrie: În acel timp, adecă la oră a treia, Măngăitorul, Spiritul sfânt, în ch p vîzut, pogorîndu-se asupra apostolilor li-a arătat lumina cea în trei fețe și deplină, învîndu-ne cu acăsta și pe noi, că oră care poartă numele treimii dumnezeesci, adecă a treia, se cuvine sfințită cu isprăvirea lucrării sînțe în onorea lui Dumnezeu celu. în trei fețe. Și Paisie, patriarhul Constantinoplei în epistola sa către Moscva scrie în privința acăsta: Ce se atinge de întrebarea despre timpul liturgiei zicem, că faceți bine că o începeți de la oră a treia după cum este datina. Inșe acăsta nu e de înțeles așa, ca-și-când n'am avé voe a sêrbă s. liturgie decât numai la oră a treia. Căci și în ziua sfântă și mare a pascilor și în zilele născerii lui Christos și Arătării Domnului, fiind încă nopțe se face liturgia; și în Joia și Sămbăta cea mare are căpurat a liturgiei și cătră sêrbă de marea ore-căpurat misterii ale acestor zile, despre cari aici n'avem a vorbi; și nu puține mănăstiri fac liturgia la feliurită oră. Pentru aceea vor fi timpuri, când din ore-care cauză ponderösă va trebui a face liturgia și înainte de oră a treia, precum îndătinăm și noi în bisericeii noastre, căci binecuvîntarea Spiritului sfânt nu se determină de timp. Așadară oră pentru începerea s. liturgiei este în regulă a treia, adecă după computul nostru de acum a noua. Inșe liturgia se pöte începe, dacă va fi de lipsă, și mai de dimineața sau și mai târziu, totuși

nu înainte de răsăritul sórelui și așiderea nu după amezăzi. Abatere se face în acele zile, în cari din vechime adăncă, fiind încă nopțe se face liturgia (precum în ziua pascilor), precum și în acelea, în cari liturgia este împreunată cu sêrbă, în cari zile așadară liturgia se plinesce după amezăzi. În păstoria sufletescă se se sêrbăze s. liturgie totdeauna la o oră determinată, pentru-ca se scie credințiosii când au să se adune la biserică. Óra însăși se se fixeze în acord cu cele espuse și cu privire la împrejurările credințiosilor. („Candela“).

Activitatea creștină misionară într-eri evrei. Pentru convertirea evreilor la creștinism există în Lipsca o școlă de misionari cu un seminaru, „institutum iudaicum“. Acest seminar a edat un număr însemnat de cărți misionare, cari au de scop mai ales convertirea evreilor. În țerile locuite de protestanți există 90 de stațiuni cu 500 de misionari, a căror întrețineri costă anual 2—3 milioane de marce; cu tóte acestea numărul evreilor convertiți de acesti misionari abia ajunge la 300 pe an. În total trec de la iudaism la creștinism în fie-care an la 5250 de inși, și anume trec la confesiunea ortodoxă-orientală 1100, la cea romano-catolică 1250, la cea protestantă în 1450, iar prin căsătorii mixte 1450. Nu în tot cazul însă convertirea internă e motivul trecerii la creștinism, ci adese alte considerațiuni și interese. În decursul secolului al XIX. au trecut la creștinism 224.000 de iudei. Activitatea misionarilor întimpină într-eri iudei mai multe greutăți, într-eri mai ales pãrerea unor iudei culți, cari în Iesus nu văd altă decît un om perfect. Alte greutăți le pune Sionismul, care are de scop nu numai apãrarea iudeilor în țerile unde ei sunt numai tolerați, ci a feri poporul iudeu de contopire cu alte popore și a cultiva în el conșcința națională. Evreii — zice un Sionist — sunt lumina lumii. Ca acăsta lumină să nu se întunece, ea trebuie grijită și ferită de tot ce o pöte întunece; trebuie deci sflat un loc de scutire, unde evreii să se pöat desvolta liber ca națiune. Un astfel de loc Sionistii cred a-l afla în Palestina, țera strămoșilor lor. La congresele lor ei propagă deoparte ideea consolidării tuturor evreilor, de altă parte separatism și intoleranță față de tóte celelalte religiuni. Cei mai zeloși misionari creștini într-eri iudei sunt misionarii englezi, cari pun mai multă cumpenă pe încreștinarea unui iudeu decât a douăzeci de păgâni. („Candela“).

Cărți și reviste.

„Biserica ortodoxă română, revistă periodică eclesiască a sfântului sinod al bisericeii autocefale ortodoxe române“, Nrul 7 (anul XXV) pe luna Octombrie, a apărut cu următorul sumariu: Modul consacării sfinților în biserică ortodoxă; Andreiu Șaguna; Mărturisirea credinței ortodoxe a lui Genadiu Școlarul; Legenda despre originea simbolului apostolic; Predica rostită în capela internatului teologic; Acte oficiale; Sistemul filosofic-teologic al fericitului Augustin; Carte de sfătuire; Folioșele vieții religioase pentru indivizi și societate; Știri bisericesci și dări de sêmă.

„Bis. ort. română“ apare în Bucuresci, (tipografia cărților bisericesci) și costă 10 lei pe an.

„Candela, fôie bisericească-literară“ redactată cu concursul mai multor preoți din arhidiececa Bucovinei, de prof. Dr. Emilian Voitschi și Alexandru Manastyrski, fascicolul 11, pe Noiembrie (anul XX) a apărut cu următorul sumariu: *Vișea patriarhilor* (studiu relativ la istoria biblică a Testamentului vechiu), de Dr. Tarnavschi; *Profetul Obadia* (tradus și explicat după textul masoretic), de Dr. Isopescul; apoi partea cu text ruten și câteva comunicări de interes bisericesc.

„Candela“ apare odată pe lună în Cernăuți și costă 8 corone pe an.

„Convorbiri literare“, fascicolul XI dto 1 Noiembrie v. (anul XXXV) a apărut cu următorul sumariu: *St. O. Iosif: Sonete. A. Naum: Stejarul (poesie). Te. Hariz: Sonete. Cum s'a format preistoria (studiu). N. Iorga: Vișea unui metropoli de altădată; Filaret al II-lea (studiu). D. Onciu: Titlul și posesiunile lui Mircea cel Bêrân (studiu). P. V. Haneș: Corespondența din tinerete a lui Mihail Kogălniceanu (urmăre). N. Iorga: A. Vlahuță, Românca pitorăscă (dare de sêmă). Comunicări mărunte și bibliografie.*

Lemne

din tăietura noastră din **Sebeșul-inferior**, blane frumoșe mari și neplutite, oferim:

Stânginul metric à fl. 12 cu dus cu tot " " " " " 11-50 fără dus
Cu vagonul st. m. " " " 11—fără dus și " " " " " 11-50 cu dus cu tot.

[230] 2-5

Comande se primesc:

In prăvălia de curelărie a dlui Josef Schuster, strada Cisnădiei Nr. 37.

In băcănia dlui A. R. Grell, str. Cisnădiei Nr. 44.

In prăvălia de ferării a dlui Heinrich Kröger, Piața mare.

In prăvălia de postavuri a dlui G. Stenzel, Piața mare Nr. 21.

In băcănia dlui Eduard Elias în Piața mică.

In prăvălia de musicalii a dlui H. Reschner în Piața mică, și

In Librăria Tipografiei arhidiececane în strada Măcelarilor.

In privința măsurii și a cantității lemnelor garantăm îndeosebi.

Sibiu, în Novembre 1901.

Doican et. Micu Cons.
intreprenori din Sebeșul-inferior.

Fotografiile grupurilor

(6 bucăți cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea populară” aranjată în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” se efectuează în opt zile dela data primirii comandei cu prețul de **3 corone** bucata (măr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin *****

* Librăria Tipografiei arhidiececane. *

Clipe de Repaus

de Sorcovă.

se află de vânzare la Librăria Tipografiei arhidiececane pe lângă prețul de 2 cor. plus porto 20 fil., recomandat 55 fileri. *****

Povești

pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de 1 corónă dela

Librăria Tipografiei arhidiececane.

La Librăria Tipografiei arhidiececane în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate și

Contabilitatea

în partidă simplă

de I. C. Panțu

profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

A eșit de sub tipariu în Tipografia arhidiececane:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidiececane în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

NOU! **Pro 1902** NOU!

a apărut:

Calendarul arhidiececan

neapărat de lipsă pentru ori-ce preot și învățătoriu.

Prețul unui exemplariu **40 fil.**, cu Șematism **80 fil.**, + porto postal **10 fil.**

Librăria arhidiececană Sibiu.

ICÓNE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, pe lemn séu pe tinichea, ține, aluminium etc. în ori-și-care mărime pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiececane Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

IV.

- Archangelul Mihail
- " Gavriil
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Maslinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- " Simeon
- " Andreiu
- Evangelistul Ioan
- " Luca
- " Marcu
- " Mateiu
- Prorocul Zacharia
- Apostolul Iacob
- " Filip



I.

- Adormirea Maicei Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nunta din Cana
- Iisus pe mare
- Invierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Réstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Invierea Domnului
- Înălțarea — Floriile
- Tăerea împrejur
- Nascerea Maicei Domnului
- Pogorirea Duchului sfânt
- Nascerea sftului Ioan Botezătorul
- Grigorie, Vasilie și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Aflarea capului sf. Ioan Botezăt.



II.

- Iisus pe Cruce
- Înălțarea sfintei cruce
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasilie

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călare
- Sfântul George
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Archangelii Mihail și G. vriil
- P. Ioan Gură de aur
- PP. Ioachim și Ana

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icóne din Grupa IV.					Cor. foarte fine.
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
forte fine	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	33-60	42—	56—	70—	Cor. foarte fine.
fine	26-60	29-40	46-20	50—	72-50	23-10	25-90	40-60	49—	65-80	20-30	23-10	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—	„ fine.
simple	14—	16-10	18-20	26-20	30-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-40	19-60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icóne pictate pe pânză. — Icóne pictate pe lemn costă cu 10%, ear' pe tiniche cu 15% mai mult decât pe pânză; pe aluminium și ține vor costa cu prețul metalului întrebunțat mai mult.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din ori-și-ce fel de materii și de ori-și-ce colóre pe lângă condițiile cele mai favorabile.